

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg tror, at man på det område kunne have gjort sig større umage. Men til de typiske stressproblemer hører vel også dette, at Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp har vanskeligheder ved at komme i tilstrækkelig god kontakt med de lokale myndigheder og den lokale befolkning. Når man ser på, hvad de har kunnet klare i Fjerritslev, i Holbæk og andre steder, hvor der har været tid til at opbygge et godt samarbejde, kan man ikke komme væk fra den tanke, at bare der havde været lidt større mulighed, lidt mere tid til at knytte de lokale kontakter, var meget undgået.

Må jeg lige til slut gøre opmærksom på, at disse vanskeligheder jo først og fremmest er koncentreret om asylfasen. De er der også i visse flygtningesituationer, men de er der mest i asylfasen, hvor folkene pludselig melder sig, og derfor er stresset, den anstrengte situation, naturligvis større. Men det forekommer mig, at man i centraladministrationen må forstå, at dette er tilfældet, og gøre sig endnu mere umage for at udjævne de vanskeligheder, der er.

Birgith Mogensen (CD):

At VS med dette beslutningsforslag rammes noget væsentligt i hele flygtningeproblemet, er uden for al tvivl. Men jeg synes, det lyder søgt, når hr. Lenger fremfører, at vanskelighederne med at skaffe indkvarteringsplads og -steder er opstået, fordi Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp står for det opsøgende arbejde og er magtesløse i de enkelte lokalområder.

Den går ikke. Lad os være ærlige og indrømme, at Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp med lethed havde klareret de geografiske bosteder og andre faciliteter til måske 1.200-1.500 flygtninge i 1984, såfremt vi ikke havde fået en ny flygtningelov i 1983.

Sagt rent ud: den nye udlændingelov er for vidtgående; derfor kom der mellem 4.000 og 5.000 flygtninge i 1984, og i år bliver antallet vel et sted omkring 9.000 flygtninge. Med denne eksplosive udvikling faldt beregninger og organisation simpelt hen fra hinanden. I samme periode opstod en debat, som nogenlunde ligeligt kundgjorde, at befolkningen enten var for eller imod denne store invasion.

At Dansk Røde Kors' og Dansk Flygtningehjælps arbejde led under den kaotiske flygtningestrøm og den lige så kaotiske for- og imod-debat, var en naturlig ting – ikke et ondt ord om disse organisationer – men forholdene var dem ikke venligt stemt, og derfor måtte de tage til takke med urimelige indkvarteringsforhold, undertiden i små samfund, hvor alt for mange flygtninge blev klumpet sammen. Lad os være enige om, at den enormt voksende strøm af flygtninge og en trist debat væltede al fornuftig tankegang og planlægning. Det blev tilfældighedernes lov, der rådede.

Det er CDs opfattelse, at alle har lært af det forgangne; bl.a. tror jeg på, at kommunernes egen landsorganisation selv kan løse de fremtidige opgaver angående fordeling af flygtninge og de dermed forbundne faciliteter. Det er CDs indtryk, at forhandlinger med Kommunernes Landsforening ville kunne klare de nævnte problemer. En blid opfordring fra folketingets partier vil nok også virke positivt, men at lovgive og dermed tvinge kommunerne til at løse sagen er ikke noget, der behager CDs folketingsgruppe.

Helt uden for denne diskussion – og dog – vil jeg primært hellere være med til at nedbringe flygtningestrømmen til Danmark. Der må kunne etableres en retfærdig fordelingsplan på nordisk og/eller EF-plan. Hvis en sådan rimelig indsats lykkes, vil Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp blive aflastet.

Kofod-Svendsen (KrF):

I min tale under forespørgselsdebatten i formiddags nævnte jeg, at der inden for det sidste halvandet år har været en stærk tilstrømning af asylansøgere til Danmark. Det er klart, at en sådan procentvis overordentlig stor vækst skaber nogle vanskeligheder, giver nogle udfordringer både i asylfasen og efter, at flygtningestatus er bevilget, men som en helhedsvurdering har både Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp levet op til de udfordringer, de har mødt. Det er jo let at kigge i bakspejlet og sige, at dette og hint burde have været gjort sådan, men jeg er overbevist om, at man har lært af de forløbne måneder og satser på en så udstrakt spredning, som det er praktisk muligt. Jeg tror også, det er lettere at sats på de helt små enheder, når det er flygtninge, der skal leve sig ind i det